

Winterconferentie 10-3-2017 Merksplas

‘Net als de ander’

Het ochtendprogramma van de winterconferentie bij woonwerk-gemeenschap Widar in Merksplas (B) bestond uit meewerken. Aan het eind van de ochtend toonden de deelnemers elkaar wat hen enthousiast of verrast had gemaakt door er een tekening van te maken. *Tekst: Luc Ambagts*

Wat doe je als je op een ochtend met vijf mensen plompverloren toegevoegd wordt aan de ‘keukenstaf’ bestaande uit zwakzinnigen, waar niemand de leiding neemt? En als je dan binnen drie uur een maaltijd voor vijftig personen klaar moet hebben, hoe pak je dat aan?

Natuurkundige Marga Brusselers vertelt: “Ik weet van mezelf dat ik best dominant kan zijn. Dit is ook nog mijn vakgebied. Maar ik voelde, hier moet ik me terughouden.” le-

mand begint met aardappelen schillen. Een ander maakt de prei schoon. Dan blijkt ‘de leiding’ bij de groente van het eigen bedrijf te liggen. Leen Verwimp, boerin op De Kollebloem, had vanuit de organisatie de verantwoordelijkheid voor deze keukenwerkgroep. Ze werkt altijd met een tijdsplanning en een vooraf opgesteld menu. Om dat los te laten was reuze spannend. Ze laat ook haar eigen inleiding bij de maaltijd los en geeft de deelnemers aan de werkgroep het woord. Die wijzen ons op de driehoekige stukjes wortel, de blokjes knolselderij, de schijfjes aardappel, de verschillende vormen en kleuren die daarmee op je bord komen. Hoe de haver – als graan van de vrijdag – in het toetje zijn plaats heeft gekregen, maar

zonder melk. “Dat zou in combinatie met de andere gerechten te zwaar zijn geworden.” Ieders vakmanschap en inzet is volledig tot zijn recht gekomen. “Dat het dan lukt op tijd de tweede schaal met aardappel in de oven te krijgen, dat iedereen dan opeens aan het schillen is, dat was een mooi moment”, vertelt Veerle Bruning, tuinder van Wortels in Breda. Ze is overrompeld én tevreden. “De bewoners van Widar reageren te sterk, of juist te zwak, op indrukken en prikkels van buiten. Dat is de betekenis van het

woord zwakzinnig”, zegt Dirk Govaerts, boer op Widar. Hij schetst 's middags een beeld van het leven en werken op dorpsgemeenschap Widar. Dat iedereen in de werkgroepen zoveel rustige levendigheid ervaren heeft, maakt nieuwsgierig. Hoe krijgen de mensen op Widar dat voor elkaar? Want ogenschijnlijk is er geen structuur en geen leiding.

Dirk spreekt over de plant. “Als die ziek is, of niet gedijt, dan ben je wel zot om in die plant te gaan prutsen. Je moet de bodem,

de omgeving verzorgen. En dat begint feitelijk met het landschap.” Hij spreekt over het ritme van elke dag, de vaste gewoontes die het werk dragen. In het nagesprek vertelt Lidia Roemer van De Stek over de ‘structuurloosheid’ bij het uitbrengen van de preparaten in haar ochtendgroep. Het was vitaal en levendig, gaf een goed gevoel. Op de vraag wat ze zelf dan concreet deed maakt ze een strooiend gebaar met haar hand. “Net als de ander”, zegt ze, “preparaat uitbrengen.”

Dan herkennen we in het ‘net als de ander’ de terughouding van Marga, de bewoner die in de bakkerij voordeed hoe je deegbolletjes draait, de gelijkwaardigheid van bewoners en werkleiders. En het dansen waar we als onderdeel van ons gezamenlijk onderzoek naar vitaliteit allemaal aan meegedaan hebben; beschroomd of vrij, stil of uitbundig.

Net als de ander gaan vijftig mensen verrijkt naar huis. ☺